

scénář k pohádce

O princezně, která tancovala
s čertem
pro loutkové divadlo

Napsala: Tereza Kratochvílová

Ilustrace: Lenka Procházková

postavy

Kašpárek (Vypravěč)
Princ Janči
Chůva (Babička)
Žába
Princezna Janička
Král
Čert

Scéna

Světnice
Vesnice
Komnata
Podhradí
Les

Přídavné kulisy:

studna
Smrk

1. obraz - Světnice

Kašpárek nebo vypravěč:

Byl jednou jeden princ. Janči se jmenoval. A ten princ Janči byl chudý. Nebydlel v zámku, ale ve vesnici v chalupě. Neměl majetek, jen královská koruna mu zůstala. Všichni sloužící mu utekli, rodiče neměl, jenom stará chůva s ním hospodařila.

Chůva: Janči, vstávej. Potřebuju nanosit vodu ze studně.

Janči: Kdo to kdy viděl, aby princ chodil s vědrem pro vodu?

Chůva: Princ bez království musí i vodu nosit.

Janči: Achjo! Kdyby tak nějaká princezna si mě chtěla vzít, abych měl kde kralovat!

Chůva: Až přineseš vodu, něco ti povím.

2. obraz - Vesnice, studna

Kašpárek: Janči šel ke studni, spustil vědro, vody nabral a zase táhne nahoru. Jde to ztuha.

Janči: Taková námaha! To se pro prince ani nehodí!

Žába: Děkuji ti, Janči, žeš mě ze studny vysvobodil. Sama bych se ven nikdy nedostala.

Janči: Ze studny jsem tě vysvobodil, ale vědro je prázdné.
Žába: Jen nebud' líný a naber vodu znova. Já se ti za svou záchranu odvděčím.
Kašpárek: Janči znovu nabral vodu a vydal se domů. Na žábu brzy úplně zapomněl.

3. obraz - Světnice

Chůva: Jsi hodný, Janči, žes mi vodu přinesl. A teď poslouchej, co ti povím. Král sousední země má dceru na vdávání.
Janči: Princeznu? A je krásná?
Chůva: Je to princezna a je krásná. Však se o ni všichni chtěli ucházet.
Janči: Tak to mě jistě nebude chtít. Když mám jen tu korunu.
Chůva: Chtěli se o ni ucházet, povídám. Princové ze všech koutů světa i bohatí byli, ale všichni si to rozmysleli.
Janči: A proč?
Chůva: Protože je ta chuděra zakletá.
Janči: Princezna je zakletá, já jsem chudý, půjdu a osvobodím ji. Potom spolu budeme šťastně žít v jejím zámku.
Chůva: To udělej, Janči, ale nejprve se umyj ve vodě, cos přinesl, aby ses princezně líbil.

4. obraz - Komnata

Kašpárek: Janči se vydal do hradu, kde král a princezna bydleli. Všechno se mu tam náramně zamlouvalo. Zlata a křišťálu co srdce ráčilo, jen jaksi smutno tam bylo a nikde ani živáčka.
Janči: Haló! Králi! Jsem princ Janči. Přišel jsem se ucházet o ruku princezny!
Král: Janči, to jsem rád, že jsi přišel. Snad bys mohl té moje princezně pomoci. Pak si ji budeš moct vzít za ženu.
Janči: Jak se ta vaše princezna jmenuje?
Král: Janička. Ale mám s ní jen trápení. Nestačím na ni šaty kupovat. Každý den jedny roztrhá, nikdo neví kde a jak, a já už jsem kvůli těm šatům málem hotov se svým majetkem.
Janči: A kam ta princezna chodí, že si oblečení vždycky potrhá?
Král: To právě musíš zjistit, Janči. Budeš ji hlídat.

5. obraz - Před hradem

Kašpárek: Janči nešťastnému králi slíbil, že princeznu ohlídá. Vyšli si spolu na procházku.
Princezna: Janči, tos neměl dělat! Jsi takový pěkný, vymydlený, tos neměl tatínkovi slibovat, že mě osvobodíš. Bude tě škoda.
Janči: Ty jsi taky pěkná, Janičko. Jenom mi připadáš taková umouněná.
Princezna: Však brzy poznáš proč. Jen pojď se mnou do lesa. Ale kdyby se něco stalo, Na nic nečekej a vem nohy na ramena!
Janči: To se teprve uvidí, jestli uteču!

6. obraz - Les, studna, smrk

- Kašpárek: Janči s princeznou vešli do hlubokého lesa. Pěkně si povídali a vůbec, našli v sobě zalíbení. Janičce nevadilo, že je Janči chudý princ, ráda by si ho vzala za muže. Když tu najednou...
- Princezna: Už jsme tady, Janči, už jsme u studny. Schovej se tuhle za strom a dávej pozor, co se bude dít.
- Čert: Kde ses tak dlouho toulala, Janičko, už na tebe čekám! Honem pojd' se mnou do kola!
- Kašpárek: A schovaný Janči viděl, jak princezna musí s čertem tancovat, byla přece zakletá. A právě od toho divokého tance se jí šaty trhaly.
- Princezna: Aspoň dávej, čerte, pozor, at' mě neušpiníš! Jsem od tebe pořád umouněná!
- Čert: Haha! Vždyť jsi čertovská nevěsta, tak musíš být umouněná!
- Kašpárek: To už ale Jančimu nedalo, protože princezna byla přece jeho nevěsta. Vyskočil zpoza smrku a rovnou na čerta.
- Čert: Janči! Jak se opovažuješ! Ted' poznáš, co dovedu!
- Kašpárek: A Čert se na Jančiho vrhnul, honili se kolem smrku.
- Princezna: Janči! Uteč! Sice tě ten čert spálí na škvarek!
- Kašpárek: Ale Janči neutekl. Honil se s čertem kolem studny, když se objevila Jančiho známá žába. Nastavila čertovi nohu a ten spadnul rovnou do studně. Jen to zasyčelo a nic z čerta nezbylo. Ve vodě se vypařil.
- Janči: Děkuji ti, žabičko, za tvou pomoc!
- Žába: Však jsem ti slíbila, že se ti odvděčím. Ted' naber Janičce vodu, at' ze sebe spláchne tu čertovskou špínu.
- Kašpárek: A Janči nabral vodu, princezna se umyla a i s žabkou se vydali zpátky na hrad. Král měl velikou radost, dal Jančimu půlku království a princeznu za ženu. Vystrojil jim svatbu, na kterou přijela i stará chůva a všichni společně se radovali.

7. obraz - Komnata

- Princezna: To jsem ráda, že už nejsem zakletá!
- Janči: Ted' spolu budeme šťastně žít navěky!
- Král: A ty, chůvo, zůstaň tu s námi. Jsem sám, ty jsi taky sama, můžeme spolu dobře vycházet.
- Chůva: Děkuji ti, králi, aspoň uvidím, jak jsou spolu Janči s Janičkou šťastní!
- Kašpárek: A tak to všechno dobře dopadlo a oni tam spolu žijí, jestli neumřeli, spokojeně až dodnes.

konec

Hyperion s.r.o., Brandýská 33/1, 181 00 Praha 8, kufrik@kufrik.cz, www.kufrik.cz

